

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Iunie st. v.

Din incidentul, că organul partidului național-săsească „Siebenb.-Deutsch. Tageblatt“ a sulevat într-unul din numeriile sei din urmă în mod repetit întrebarea, că oare între impregiurările politice de astăzi n'ar fi mai oportun, ca și națiunea săsească să observe pe viitor o politică de pasivitate față cu legislațiunea ungară, guvernamentalul „Kološovár“ publică sub titlul „Pasivitate“ un articol, pe care nici noi nu-l putem trece cu vederea.

Reproducem mai la vale acel articol în tot cuprinsul lui, ear' la locul acesta îi observăm onorabilului guvernamental următoarele:

După „Kološovár“, pasivitatea Românilor nu aduce nici o pagubă vieții publice din Ungaria, pentru-că ea nu mai în conferențele din Sibiu este proclamată, dar' altcum poporul român nu vrea să scie de dînsa, ci merge la alegeri alături cu Maghiarii.

Conducătorii români nu pot reține poporul să nu participe la alegeri, sau poate nici nu voesc, căci nici ei nu abdic de toate drepturile politice, iau parte la administrațiunea municipală, primesc funcțiuni publice etc. Toate aceste pentru guvernamentalul elujan sînt dovezi, că nici conducătorii Românilor naționali nu înțeleg pasivitatea așa de serios, precum o enunță.

Și ce e mai important: Din pricina pasivității românesce n'a rămas nici un cerc electoral fără deputat, ba chiar și cercul Caransebeșului, care a făcut încercarea de a nu-și trimite reprezentantul seu în dietă, la urma urmelor s'a socotit altfel și a trimis un Maghiar acolo. Toată treaba se reduce numai la atîta, că în urma pasivității nu sînt deputați români în dietă, cercurile românesce sînt reprezentate numai prin Maghiari, dar' aceasta după „Kološovár“, se înțelege, nu importă, ba este chiar foarte bine.

Ergo, pasivitatea este o prostie, ear' Sașii se nu facă și ei această pro-

stie cu cele opt cercuri electorale, de care dispun.

Cam acesta este înțelesul articolului din „Kološovár“. Va să zică tot lucrurile cele vechi, care de atîtea-ori le-am auzit și cetit în presa fondului de dispozițiuni.

Cât privește pe colegii noștri sași, n'avem decât să-i lăsăm pe ei să răspundă la acest articol, ear' în ceea-ce privește pe Români, răspunsul nostru este foarte ușor:

Înainte de toate nostimă este aserțiunea, că Români cei mulți, poporul românesc, ia parte la alegeri. Da, scim și noi, că la toate alegerile de deputați iau parte și alegătorii români, dară cum? Solgăbirul poruncește juților comunali și notarilor de naționalitate română să meargă la alegeri și să ducă cu sine și pe jurați, pădurari și alți oameni, de care dispun.

Pentru-ca exercierea dreptului electoral să fie mai cu efect, mai trimit și câte un butoiu de rachiu și câte o patulă de gendarmi, și cu ajutorul acestora ție e mai mare dragul să vezi, cum nația română își trimite pe oamenii dorințelor în dieta din Budapesta.

Dar' bine, așa înțeleg onorabilii mameluci exercierea celui mai sfânt dintre drepturile cetățenesci?

Poate privi cineva, care posedă cea mai rudimentară cunoștință despre spiritul reprezentativ, în mamelucii guvernului, aleși pe calea mai sus descrisă, pe reprezentanții adevărați ai cercurilor respective?

Mai ales că pe acești mameluci „alegătorii“ lor nici că-i cunosc, căci de regulă sînt oameni căduți la alegerile din alte cercuri maghiare sau „Stimmvieh“ de al guvernului, care nici-când și nicăiri nu 'și-au căscat gura și n'au dezvoltat nici o activitate politică.

Și apoi grăind adevărul și în chipul acesta, câți Români iau parte la alegeri? Oamenii dependenți de organelle administrative, slujbașii comunali și ființele inculte și nepricepătoare, duse cu sîla la urnă prin puterea baionetelor și a corupțiunii, acestia formează expresiunea poporului românesc?

Nu! Câtă vreme elementele sănătoase, independente și inteligente ale neamului românesc stau în rezistență pasivă, precum în adevăr stau, față cu alegerile dietale, numai smintitii și cei de rea credință pot afirma în publicitate,

că Români aleg deputați pentru dieta din Budapesta.

Afirmă reptilele maghiare și maghiaroane ce voesc, încurce adevărul cum le place, acest adevăr cunoscut astăzi de toată lumea este, că poporul român din țările coroanei ungare nu voesc să iie parte la legislațiunea Ungariei.

Și nu voesc, pentru-că nu poate cu demnitate convenită și conform importanței sale ca factor alcătuitor al statului.

Și nu poate, pentru-că legea electorală nedreaptă, brutalitatea, corupțiunea și presiunea guvernului nu-l lasă.

Cât pentru aserțiunea, că inteligența română, conducătorii români, nu înțeleg pasivitatea atît de serios, precum o enunță, deoare-ce și ei iau parte la administrația municipală, primesc funcțiuni etc., apoi permită-ne cei dela „Kološovár“ să le spunem, că sau nu cunosc starea lucrului, sau se fac că nu o cunosc.

N'au decât să deschidă memoria-lul conferenței electorale din 1881, publicat la 1883 în patru limbi, n'au decât să caute actele tuturor conferențelor electorale românesce, pentru a se convinge, că Români numai față cu alegerile dietale au decretat rezistența pasivă, și anume până la 1887 numai pentru Transilvania, ear' la 1887, în urma brutalităților potențate ale guvernului, și pentru Ungaria.

În afacerile comunale, comitatense și în toate celelalte afaceri publice, nu numai că nu s'a decretat nici o pasivitate, ci din contră anume s'a hotărît în mod solidar a se desvolta cea mai mare activitate posibilă.

Ear' impregiurarea, că din pricina pasivității românesce nu a rămas nici un cerc electoral fără deputat, nu schimbă esența lucrului întru nimic.

Români n'au voit nici-când, ca cercurile locuite de ei să nu aibă reprezentanți în dietă. Au știut ei foarte bine, că șoldanii de nemeși fără cens, Ovrei, solgăbiraile etc. vor trimite și din cercurile românesce deputați la dieta din Budapesta,

Dar' de aceasta lor simplamente nu le pasă. Pasivitatea are cu totul alt sens. Ea demonștră lumii serioase, că din cauza instituțiunilor și uneltirilor neechitabile, Români nu pot intra în parlamentul Ungariei cu repre-

sentanți correspunzători numărului lor, și totodată declară, că ei nu primesc responsabilitatea și nu se declară solidari cu activitatea unilaterală și intolerantă a parlamentului maghiar de astăzi.

Ear' această declarațiune, această demonstrațiune rămâne în vigoare, câtă vreme Români stau în rezistență pasivă, câtă vreme nu aleg deputați de naționalitate română, câtă vreme preste tot durează actuala stare de lucruri cu nedreptățile și brutalitățile ei.

Această declarațiune, această demonstrațiune au întărit-o și aleșii cercului Caransebeș, când au refuzat a intra în dietă, enunțând, că acolo nu mai este loc pentru poporul românesc.

Această declarațiune, această demonstrațiune va fi și mai evidentă, dacă guvernul, precum are de gând, va arunca pe generalul Traian Doda în temniță pentru enunțațiunea de mai sus.

Așa înțeleg Români lucrul, onorabili guvernamentali!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 3 Iunie st. v.

Delegațiunile.

În numărul seu de ieri scrie „Pester Lloyd“, că parlamentul ungar va alege Lunia viitoare membrii delegațiunilor. Aceste se vor întruni, după-cum se scie, la 22 Iunie. Cu cât mai mult se apropie ziua aceasta, cu atît mai tare se înmulțesc combinațiunile despre sumele, care le va pretinde budgetul ministerului comun de război. După unii, se va pretinde cu 8 milioane mai mult ca în anul trecut, după alții cu 4 milioane. Sigur este numai atîta, că la tot cazul se va pretinde mai mult ca în anul trecut, ceea-ce după vocile oficiale devine necesar în urma unor dispozițiuni organizatorice, reclamate de noua lege militară.

Toastul Țarului.

Diarul oficios „Die Presse“ din Viena primesce din Berlin o corespondență despre toastul Țarului către principele Montenegrului, în care se zice între altele: „În Berlin nu se dubitează, că a fost intențiunea premeditată a Țarului să îndrepte ascuțișul cuvintelor sale contra

Germaniei. Când un domnitor atît de puternic dă astfel de expresiune cuvintelor sale și întreagă țeara sa acompaniază această enunțațiune cu strigăte de bucurie, se poate aștepta cu sînge rece, cum se vor desvolta lucrurile. Dar' asemenea simptome cu cât se ivesc mai des, cu atît devin mai serioase, și în urmă va fi imposibil a păstra liniștea în fața lor“. Vorbind apoi despre conversiunea rusească, care nu mai prin consimțământul capitalului german s'a putut efectua, și despre slabele prospecte ale Rusiei în privința recoltei din estimp, precum și despre înarmările Rusiei la granița apuseană, numita corespondență încheie: „Imperiul, care după declarația solemnă a domnitorului seu, n'are alt amic, decât pe principele Montenegrului, care face înarmări febrile și a cărui existență economică este expusă la continuare sguduii îngrijitoare, nici-decum nu poate aștepta prevenire amicală din partea vecinilor.“

În fața acestor aspre enunțațiuni, diarele berlineze, după-cum se telegrafează de acolo, își dau silință să calmeze efectul lor, produs mai ales asupra bursei. Astfel „National Zeitung“ zice, că toastul Țarului a fost numai o concesiuie dată naționalismului intern, în care considerările politice externe au stat numai în rîndul al doilea. „Vossische Ztg.“ provoacă publicul, ca prin nervositate exagerată să nu conturbe viața economică și puterea financiară a țării. Poporul să se ferească de influența oficioșilor, care la porunca stăpînului suflă când cald, când rece.

Germania și Elveția.

Afacerea comisariatului de poliție german Wolgemuth, care a fost, precum se scie, arestat și apoi expulsat de pe terenul elvețian, a devenit o afacere de intervențiune diplomatică ce acum s'a agravat. „Pol. Kor.“ primesce din Berna în această privință următorul comunicat: „Scirea, că guvernul german ar ave intențiunea să revoace pe trimisul seu din Berna, este cu deservire inventată. Tot atît de neadevărat este, că din partea germană s'ar fi pretins revocarea ordinului de expulsare. Schimbul de depeși între Berlin și Berna s'a terminat cu o notă a Germaniei, în care aceasta își exprimă regretele, că schimbarea de idei n'a avut

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Căsătoria și înmormîntarea la Romani.

Sponsaliile sau încredințările.

La Romani acela, care voia să se căsătorească, cerea fata dela părinții sei, și dacă acestia consimțiau ca să-și mărite fata după respectul june, atunci se înțelegeau ambele părți și astfel fata era logodită. Consimțământul acela se numia sponsală sau încredințare. Precât timp se făceau aceste, sponsul se numia încredințat, ear' sponsa încredințată. Deși sponsaliile se puteau face numai prin consens liber, totuși adese-ori acele se înregistrau și în tablele sau actele statului și se sigilau cu sigilele celor prezenți. Sponsul dădea sponsei inel de credință ca arvună. Inelul acesta pe timpul lui Pliniu a fost de fer, ear' după aceea de aur.

După îndeplinirea acestora se alegea ziua de cununie. Și aceasta din acea cauză, că Romani aveau anumite zile, care le credeau a fi nefericite, și în acele nici nu făceau nunți. Atari zile erau toate calendele¹⁾, nonele²⁾, idele³⁾, precum și zilele care urmau după aceste, cât și luna lui Mai⁴⁾, parentalile și sîrbătorea Salilor⁵⁾.

1) Zilele cele dintîiu ale fiecărei luni.

2) Zina a 7-a a lunilor Martie, Maiu, Iulie și Octomvrie, ear' în alte luni după călindarul roman a 5-a zi.

3) Zina a 15-a a lunilor Martie, Maiu, Iulie și Octomvrie după călindarul roman, ear' în alte luni zina a 13-a.

4) Parentalile erau zilele de sacrificiu.

5) Sîrbătorea Salilor era sîrbărea anului, în care s'a întemeiat Roma.

Despre modul contragerii căsătoriilor.

Căsătoriile se contrăgeau în trei moduri, și anume: prin us, confarrațiune¹⁾ și coemțiune sau cumpărare.

Cel dintîiu mod se făcea prin us, astel: dacă muierea locuia cu bărbatul un an întreg și continuu. În cazul acesta muierea se deosebia de concubină prin aceea, că aceasta se ținea numai din datină și numai pe timp anumit. Acest fapt se cugeta că e făcut de mulțori din inimă bună.

Al doilea mod se făcea prin confarrațiune, așa că se diceau (folosiau) anumite cuvinte în prezența a 10 martori, apoi se aduceau sacrificii solemne, fiind present și pontificele, după sîvșirea cărora muierea devenia în potestatea bărbatului. Acest mod de căsătorie era cel mai vechiu și mai onest.

În fine al treilea mod de căsătorie se făcea prin cumpărare, când muierea se cumpăra cu bani.

Despre ceremoniile căsătoriilor.

Nici o căsătorie, — anume la cei nobili și legitimi, — nu se făcea mai nainte de ce s'ar întreba auspicii și de ce s'ar aduce sacrificii, mai ales Junonei²⁾, presidenta căsătoriilor. Din victima adusă spre sacrificiu se scoate fierea, care însemna, că toată amărăciunea se se depărteze dela cei căsătoriți. Apoi pletele de pîr ale miresei se străpungeau cu virful unei lănci, prin ceea-ce se însemna, că Ței îi vor preface nascere de prunci, sau pentru-că lancea era consacrată Junonei sau în

fine pentru aducerea aminte de răpirea Sabinelor.

După aceste mireasa se împodobia cu flori și se încingea cu un brîu de lână. Apoi se îmbrăca cu o tunică numită recta³⁾. Cu astfel de tunică a fost îmbrăcată mai întîiu Caia Caecilia și Tanaquil. În fine mireasa se acoperia și cu învel⁴⁾ numit al modestiei. Virginia astfel ornată se lua din brațele mamei sau celor mai deaproape consăngei, — dacă era orfană, — prin ceea-ce se arăta, că ea n'a fost căsătorită și totodată prin aceasta se însemna și răpirea Sabinelor. Decătră seară se ducea mireasa la casa mirelui, și de aici își căpeta numele domiduca, ⁵⁾ conducătoarea casei.

Trei juri, care aveau ambii părinți, numiți paranympici conduceau mireasa; unul din acestia ținea în mână o făclie sau o creangă de brad, ear' ceilalți doi duceau mireasa. Afară de acestia mai însoțiau mireasa și servitoarele cu furca de tors, cu fuse și tort, spre anunțarea ocupațiunii viitoare. Pentru-că muierele Romanilor nu se ocupau cu alte lucruri, decât cu torsul lăunii, cu care lucru erau dedate chiar și muierele cele din caste mai nobie, precum: ale patriciilor, senatorilor, consulilor etc. Și aceasta se vede din exemplul Lucreției și al imperatorului August, care n'a purtat alte vestimente, decât de cele făcute de muierea sau surorile, fiecele și nurorile sale; eară precum ne spune Svetoniu, chiar în templul

Țeiței Sangi¹⁾ se păstra lăna dimpreună cu furca și fusul reginei Tanaquil. Oaspeții care luau parte la nuntă erau toate neamurile, vecinii și amicii, care unul fiecare, — mergînd mireasa la casa mirelui, — duceau obiecte casnice.

Un june numit Camillus²⁾ purta un vas deschis numit cumera³⁾, plin de jucării pentru pruncii născenđi.

Ușorii și pragurile caselor erau ornate cu frunze, flori și tapete. Când era să între sponsa, i-se punea întrebarea, cine este? La ceea-ce ea răspundea: „Ubi tu Caius, ego Caiă“, care răspuns poporul îl interpreta, că: unde ești tu domn și tată de familie, acolo eu sînt doamnă și mamă de familie. Căci după legile lui Romul, muierea se împărția de toate bunurile și drepturile bărbatului seu.

Sponsa înfrumșea ușorii casei cu petele de lână și i-ungea cu sînge de lup sau de porc, prin ceea-ce credeau că se delatură dela cei căsătoriți deochietura și fermecele. Mireasa nu călca pe pragul casei, ci trecea numai preste el, ca astfel să se arete, că ea fără voce intră în casa bărbatului sau pentru-că pragul erau consacrat Țeiței Vesta, ⁴⁾ cea mai curată dintre Țeițe, și așa nu se cuvine ca pragul să se calce decătră aceea, care trebuie să-și peardă castitatea.

Întrînd sponsa în casă, îi dădeau aces-

1) Sangus și Sancus = un nume comun al unei Țeiței, pe care cei vechi îl credeau că trebuie atribuit lui Hercule. — Apoi sîrbătorea.

2) Camillus = nume propriu, apoi coră; și apoi un june care preda miresei după cununie o coră.

3) Un vas deschis, în care se duceau utensiliile celor nou căsătoriți.

4) Vesta = Țeița focului.

5) Deul căsătoriei la Romani.

rezultatul dorit, declară că întrerupe negocierile asupra acestui obiect și anunță măsuri represive contra Elveției, dar nu indică de ce caracter vor fi aceste.

Afaceri sârbesci.

Din Belgrad se telegrafează, că exregina Natalia ar fi declarat regeței pe calea scrisorii în mod hotărât, că ea nu dorește anularea divorțului.

„Die Presse“ primesc scirea, că metropolitul Mihail și ai sei au de gând să prefacă metropola din Belgrad într-un patriarhat sârbesc. Se știe, că ambasadorul rusesc dela Constantinopol ar fi și făcut deja la patriarhatul ecumenic pași necesari pentru recunoașterea patriarhatului sârbesc. În cercurile guvernamentale sârbesci se face însă provocare la o declarațiune anterioară a lui Ristic, în care acesta este contra proclamării patriarhatului.

Relativ la cestiunea cedării Novibazarului Sârbiei scrie „Pester Korrespondenz“: Aflăm din Constantinopol, că regele Milan se vede că s'a băgat într'un joc periculos. El a făcut Sultanului propunerea să cedeze sandjaciul Novibazar Sârbiei, pentru care aceasta va primi asupra sa o parte corespunzătoare din datoriile de război ale Turciei către Rusia. Rusia ar fi dispusă a se învîl cu acest schimb al datoriei. Se înțelege. Ministerul rusofil, metropolitul un rusoman exaltat, ear' acum Sârbia prin intervențiunea convertitului Milan datornică Rusiei. Aceasta s'ar potrivește foarte bine cu politica din Gatsina. Aceasta a pus-o dnii Hitrovo și Persiani de minune la cale. Numai cât realizarea acestui plan se împedecă de două lucruri. Mai întâiu stăm noi cu trupele noastre în Sandșacat. A doua Coranul opresce pe Califul tuturor credincioșilor a ceda de bunăvoie un teritor din imperul seu Ghiaurilor și pedepsește o asemenea faptă cu moartea lumească și vecinică.

Conferența partidului liberal, al cărui cap este, precum se știe, dl Ioan Ristic a statotit ca primul punct al programului seu unirea tuturor părților dărăburite ale Sârbiei. Ca apendice al acestei hotărâri publică acum „Srpski Novine“, foaie oficială sârbească, un apel al presidentului societății sfântului Sava, în care toți Sârbii sunt provocați a contribui bani pentru înființarea unui institut, în care să se crească învățători pentru Macedonia, Bosnia, Erțegovina și Sârbia-vechie.

Pasivitate.

Eată în traducere românească articolul lui „Kolosvár“, de care vorbim la locul prim:

„Cestiunea sâsească odichnesce de ani de zile, și așa se vede, că există intențiunea de a o lăsa să dispară. Mirare este între asemenea împregiurări, că din zi în zi mai largi

Despre divorț și dimitere.

Matrimoniu, desl' contras astfel precum s'a arătat mai sus, totuși se desfăcea nu numai prin moarte, ci chiar și prin divorț, precum se desfăcea și sponsalile prin dimitere. Formula dimerii a fost aceasta: „*Conditione tua non utor*“. În acest cas bărbatul se pedepsea, ca să solvească numai odată prețul inelului, ear' muierea se-l solvească acela dublu. Când însă ambii au dat acasă la divorț, pedeapsa în acel cas înceta.

Divorțul, după legile lui Romul, nu era permis numai muierei, ci și bărbatului. Causa, pentru care avea drept și bărbatul a cere divorț, erau următoarele: a) dacă muierea ar fi încercat a ucide pruncii cu venin; b) dacă pe sine s'ar fi schimbat cu alta; c) dacă a comis adulter și d) dacă a beut vin nesciind bărbatul. Causa aceste se îndatînau a se desbata în adunarea amicilor.

Cel dintîu divorț se cetesce că l'ar fi făcut Carnilius Ruga cam pe la anul 520 a. u. c. pentru sterilitatea muierei. Ear' după aceea au fost mai dese divorțurile în Roma. În cazul acesta bărbatul reda muierei zestrea și se frângeu tablele sponsalite.

Formula divorțului a fost aceasta: „*res tuas tibi habeto*“, ear' semnul aceluia era, când bărbatul primia îndrêt chieile dela muiere.

Dacă divorțul se făcea nefind muierea de vină, atunci se restituia toată zestrea; ear' dacă din vina muierei, atunci se reținea pentru fiecare prunc a șeasa parte și chiar jumătate din zestre. La cas însă când se făcea pentru adulter, bărbatul, dacă nu avea prunci, reținea din zestre a treia parte și donurile primite înainte de nuntă. (Va urma.)

cercuri cuprinde ideea pasivității și înțelegerea: n'ar fi oare mai bine a concede altora terenul de luptă?

Aceste le cetim într'un articol al lui „Tageblatt“ din Sibiu, care deja în mai multe rânduri a sulevat ideea, că și conducătorii sași ar trebui să enunțe aceeași rezistență pasivă, pe care conducătorii români se silesc a o susține în propriul lor popor.

Este știut, că acest *Strike* nu face multă pagubă în viața publică ungară. Conducătorii nu sînt în stare să realizeze deajuns voința lor. Partea cea mai mare a alegătorilor *sans gêne* votează la alegerile de deputați, inteligența conlucrează la administrația publică, umple funcțiuni de stat etc., — și dacă n'ar fi conferențele din Sibiu, în care din când în când se înosece enunțarea pasivității, ar trebui să credem, că „Tribuna“ și soții ei glumesc numai, când susțin, că „națiunea“ română prin pasivitate protestează contra stărilor actuale, că exerciază numai datoriile legale, dar' drepturi nu.

Aceasta în total nu este așa. Rezistența este numai parțială. Și cei mai pasivi domni se mulțumesc d. e. cu aceea, că nu votează la alegerile de deputați, dar' altcum nu scim nici un cas, că de dragul pasivității cineva, — întrebuințând atributul cel corect, — ar fi abdicat dela drepturile mai folositoare. Nu ne trece prin minte să o spunem aceasta ca o imputare. Din contră ne bucurăm, că și în aceasta avem o dovadă, că greva fraților noștri români nici în cercurile care dau direcțiunea nu este atât de serios înțeleasă, precât de sonor este enunțată.

Este adevărat, că deputați de naționalitate română nu sînt în parlament. Dar' politicește numai aceea ar fi important, numai aceea ar fi hotărîtor pentru pasivitate, dacă cercurile locuite de români sau o parte din ele n'ar fi reprezentate în dieta ungară. Fiecare cerc este reprezentat și anume în mare parte cu concursul în masă al alegătorilor români. Numai o încercare s'a făcut, la Caransebeș, ca un seau de deputat să rămână gol. Ne putem aduce aminte, că în urmă singuri alegătorii au înțeles zădărnica acestei demonstrațiuni, când în fine au ales un asemenea deputat, care ia parte la lucrările parlamentului.

Toate laolaltă: nici poporațiunea română, care în urma ponderosității sale numerice și a pozițiunii sale are anumite avantagii, relativ la sine nu află la loc și necesar să exerciteze rezistența pasivă în înțelesul strict al cuvîntului. Principial protestării numai în mod foarte sporadic ajunge la valoare. Ear' folos din punctul de vedere al năsuințelor românești nu aduce și influență coercitivă asupra factorilor constituționali ai țării în general n'a avut.

Ce voesc acum „Tageblatt“ cu pasivitatea sa? Cine să se sparie de ea? Cine să creadă, că oamenii lui „Tageblatt“ ar pute să producă în poporul sâsece, practic și inteligent, atîta dispozițiune exaltată, ca să poată enunța „în numele națiunii“ rezistența pasivă? Și dacă ar și succeda oare-cum a pune la cale această enunțare, în mod unanım și fără contrațicare sigur nu s'ar întâmpla. Și în cazul acesta, — cel mai bun, — cele opt abdicățiuni (în adevăr cel mult opt cercuri sâsesci sînt, care aleg deputați — hotărît de partidul național), care ar urma acestui protest, fără îndoială ar fi salutate cu bucurie de elementul maghiar din acele cercuri, care în fața săsimii, dispensă prin pasivitate, ar ajunge la putere și influență.

Pe cine voesc să sparie „Tageblatt“? Pe cine i'ar plăce să constrîngă la ceva prin această amenințare de mai multe-ori repetată? Sau poate crede, că Coloman Tisza numai decăt duce înapoi la Sibiu constituția fondului regiu sau permite, — ca deputații universității sâsesci să-și dublice diurnele?

Așa credem, că nimeni nu se teme de eventualitatea pasivității Sașilor. La cea dintîu privire se vede, că această demonstrațiune n'ar ave putere și ponderositate corespunzătoare.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Gherla, la 12 Iunie st. n. 1889.

Abia mai înainte se închise prin presiuni ei adunarea generală de estimp a Reuniunii noastre învățătorești din acest giur. Sub impresiunile prime scriu dară următoarele despre decursul ei.

Am fost de față 83 de membri ordinari. Ne-au onorat cu prezența lor și câțiva dni protopopi și preoți din giur și un număr frumos al poporului credincios din loc. Preste tot am avut trei ședințe. În cea dintîu după luarea formalităților de constituire, am ales comitetul central (în sensul statutelor pe trei ani) din următorii: președinte: meritosul nostru bărbat, magn. și reverendissimul domn Dimitrie Coroianu, canonic; vice-președinte: reverendissimul domn archidiacon Andreiu Anton; notar: dl profesor Ioan Hodoreanu; vice-notar și membru în comitet: dl profesor Va-

silie Lessiu; bibliotecar: dl profesor Vasilie Suciu; cassar: dl învățător Ioan Boer; controlor: dl învățător la inst. corecțional Vasilie Dumbrava; membri în comitet d. d. învățători Ieremia Farcaș și Maximilian Silași. Premiul de un galbin imperial l'a dobândit Maximilian Silași cu operatul seu cel mai bun asupra temei: „Să se arete defectele învățămîntului religios-moral și modul delăturării lor“, care s'a și cetit în ședința a treia între aplauzele adunării. Cununa obiectelor de pertractat a fost însă examenul anual al școlarilor dela școala gr-cat. elementară din loc, care totodată e și școala de praxă a elevilor dela institutul preparandial, în ale cărui edificii e aședată. Acesta a decurs după o „Programă“ foarte bine precisată și tipărită, împărțită între membrii reuniunii.

Toate obiectele de învățămînt au fost grupate prelungă două lecturi, una din abecedarul, alta din legendarul dlui Vasilie Petri. În mijlocul examenului s'a făcut o pauză de o jumătate oară, sub care băieții s'au produs în curtea școlară cu deprinderi gimnastice, ear' băetele, formând cercuri, se jucau cîntînd în cor. În chilă școlară pe o masă erau aședate lucrurile de mână ale fetițelor dela școala aceasta. Precând alții admirau progresul copiilor în aceste lucrări, curățenia și gustul în executare: eu de altă parte admiram în ele zelul neobosit al stimabilei domnișoare S. E. Boer, care gratuit a condus instrucțiunea copiilor, precum ni-se spune. Au fost prezenți la acest examen, în fruntea-ne cu ven. presidiu: rdss. d. Stefan Biliți, canonic și vic. gen. episc; rdss. d. Eusebiu Cărtice, canonic și director preparandial; d. d. Ioan Pop, profesor de teologie; Vasilie Pordea, secretar episc, și alți părioți și onorațori, care precum auzii, s'au de pîrtat satisfacții de acest rezultat. Noi încă constituindu-ne în ședință închisă (după examen) și desbătînd decursul examenului din punct de vedere didactic, a trebuit să constatăm, că acela a fost foarte bun. Nici nu dorim, decăt baremi atîta progres să putem arăta și noi cei din provincie, când cu bună-seamă se vor împlini profeticele cuvinte ale lui Cichindeal asupra poporului nostru: „Nație mai aleasă nu va fi pe pămînt înaintea ta“. Înaltă și dimineț am ascultat o lecțiune din stupărul dela dl prof. Suciu, arătîndu-ne mai întîu în teorie, apoi în praxă, „cum trebuie a produce și a manua roii artificiale?“ Lecțiunea, care a avut loc la o stupărie de lîngă promenada orașului, a reușit foarte bine.

Din raportul presidiului am aflat, că reuniunea dispune de un capital de 400 fl. v. a. și are o bibliotecă consistătoare din mai bine de 200 opuri pedagogice, despre ceea-ce altcum cu ochii ne-am convins. S'au făcut și câteva propuneri, dintre care amintesc numai următoarele: a) să se fie rugat vener. consistor diecesan a dispune, ca la toate școalele de pe acest teritor să se înființeze bibliotecile școlare, și spre acest scop să se prelinneze o sumulită oare-care în bugetul școlii; b) ca în Dumineci și sîrbători, cu deosebire iarna și când stagnează lucrările economice, învățătorii să țină prelegeri populare. Ar fi și timpul să ne trezim cu toții și să pricepem, că soarta noastră e legată strîns de soarta poporului, care fără de conlucrearea noastră nu se va ridica la o stare materială și spirituală mai bună, și fără de care noi încă vom regresa.

Pe scurt, Gherlenii ni-au făcut câteva momente plăcute și instructive. Instructive dic, căci dela ei am putut învăța cum trebuie a fi cu răbdare și a nu despara, dacă pe terenul spinos al culturii nu vedem îndată fructele ostenelilor noastre. Căci foarte corect ni-s'a dis: tot progresul cultural, pretutindenea, s'a realizat numai cu greul și încetul și cu jertfe, și tot ce este pripit, e și necălit și în pripă și pere, de unde, — precum dică Românul, — numai cu răbdarea vom trece marea.

Un dascăl.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină a făcut zilele trecute mai multe excursiuni cu Archiducesa Maria Valeria. Plecarea Împărătesei-Regine la Ischl, care a fost hotărîtă pe ziua de 15 l. c., s'a amînat pe 27 l. c.

Nou ambasador austro-ungar la Berlin. „Kölnische Zeitung“ află, că ambasadorul nostru la Berlin, Emeric Széchenyi, va rămîne în postul seu numai până pe timpul visitei Monarchului nostru în Germania. Ambasador austro-ungar la Berlin va fi numit comandantul de corp din Gratz FZM. baron Schönfeld, fost comandant de corp în Sibiu. În locul lui va merge la Gratz actualul comandant de corp din Sibiu, precum se vorbește.

Preasfinția Sa nou-alesul episcop al Caransebeșului, părintele Nicolae Popoa, a plecat alături la Budapesta, spre a depune, precum auzim, jurămîntul.

De questor al casei deputaților se va alege, cum află „B. Korr.“, deputatul V. Bezzerédj în locul fîtorului ministru de interne contele Geza Teleky.

O armă nouă. Comitetul militar administrativ pentru lucrările tehnice ale armatei împărțesce, că materialul de tir al armatei noastre s'a îmbogățit cu o nouă armă. E un tun de oțel-bronz de 10.5 centimetri, care e cu mult mai practic decăt tunul de calibru de 9 cm. Și e ușor, greutatea lui abia face 2700 kilograme.

Castelul de vînătoare dela Meyerling a încetat de a mai fi castel. De alături a început lucrările de demolare; castelul va fi prefăcut, precum se știe, în mînăstire de Carmelite.

Dl G. Dima și coriștii seminariali din Sibiu au sosit în Brașov. Luni în 11 Iunie au cîntat cântările liturgiei la biserica Sf. Nicolae din Scheiu, ear' Mercuri în 10 Iunie au dat un concert în sala gimnasiunii românece din Brașov cu reușită excelentă.

Promovare. Teologul absolvent dl Traian Bădescu, născut în Bănat, a fost promovat la universitatea din Cernăuți la gradul de doctor în teologie.

Desvălirea statuei lui Mathia Corvin, în Cluj s'a amînat pe ziua de 2 Septembrie a. c.

O profesoră de declamări recitative. D-șoara Eugenia Wohlmuth, profesoră de declamări și membră a reuniunii artiștilor și scriitorilor din Viena, va declama Luni în 17 l. c. în sala hotelului „Împăratul Romanilor“. D-șoara Wohlmuth a declarat și în București; diarele bucureștene, ca „L'indépendance Roumaine“ și „Curierul“, o recomandă de un bun măiestru în arta recitativă, producțiunile ei au fost frapante.

Petreceeri de vară. Junimea română din giurul Gherlei și al Câmpiei aranzază o petrecere de vară în 30 Iunie st. n. a. c. în localitățile dlui Iosif Macaveiu, proprietar în Nasal; în folosul școlii gr-cat. de acolo.

— În favorul școlii de fete a „Reuniunii femeilor române Selagene“ se va aranja la 27 Iunie 1889 în Șimleul-Silvaniei o petrecere de vară, în „Pădurea morii“ sau în teatrul orașului. Reuniunea invită publicul să binevoască a participa la această petrecere cu scop cultural. Bilete de intrare pentru persoană 50 cr.

Un profesor de limba franceză și engleză, dl N. Dawernold, fost profesor la colegiul francez dela Chateau-Thierry, mai tîrziu membru și comisar de examene al renumitei școle militare franceze dela St-Cyr și profesor al cursului de ofițeri pentru corpul de armată franceză Nr. 14, — are de euget să se așede în Sibiu, ca să dea lecțiuni din limba franceză și engleză. Dl Dawernold, fiul generalului de divizie G. Dawernold, e născut în Paris, vorbește limba germană fluent și corect, în Lyon a fost translator de limba germană. Din cauze politice a trebuit să părăsească Franția. Documentele lui sînt legitimate și de autoritățile austriece. În anulul de pe pagina inseratelor diurnalului nostru se află informațiuni mai amănunțite.

În școala militară de înolat de aici va cînta cu începere de mîne întreaga capelă a regimentului Nr. 31 în toate Vinerile și Duminecele dela 9—11 oare înainte de ameați.

Fondul de pensiuine al personalului de postă. Reuniunea pentru fondul de pensiuine și ajutoare al personalului postelor ungare și-a ținut adunarea generală. Fondul a crescut în anul trecut cu 25.000 fl.; întreg fondul numără 250.000 fl. Reuniunea are 1500 membri. Ministrul Baross a dat și în anul acesta 10.000 fl. subvențiune reuniunii.

Diplomă de onoare lui Kossuth. Cetim în „Kolosvár“, că o deputațiune a reuniunii industriale din Murész-Osorheiu a plecat în Italia, ca să predee lui Kossuth o diplomă de onoare, după-ce bătrînul semideu dela 1848 a fost ales președinte de onoare al acestei reuniuni. Diploma e împodobită cu fel de fel de alegorii: Iupiter cum învinge pe Centauri, Kossuth cum sdrebesce pe Austriaci, Prometeu cum fură focul din cer și „Lajos bácsi“ cum se luptă cu morile de vînt. Atîtea diplome, câte i-s'au dat lui Kossuth, nu ne mai mirăm, dacă el se crede mare diplomat!

Din Bucovina. Ni-se scrie din Cernăuți, că dl Ioan Litvinine a fost numit director al școlii normale românești din Cernăuți și dl D. Nosievici învățător definitiv la aceeași școală, decătă presidentul țării. Concipientul guvernial Teofil Nedelcu a fost numit decătă presidentul țării concipist la guvernul din Cernăuți.

Calătoria părechii regale din Bucuresci. „Naționalul“ află, că la începutul săptămîni viitoare se va stabili în mod definitiv itinerarul călătoriei în străinătate a regelui și reginei din România. Data plecării este fixată pe 16 Iunie, dar' a reîntoarcerii nu e încă fixată.

Dl Vasilie Alexandri, trimisul României la Paris, primind concediu pe câteva săptămîni, va sosi și va petrece mai mult timp în Bucuresci.

Desvălirea monumentului lui Giordano Bruno. Se știe, că mai la 45.000 de persoane au sosit la Roma, ca să asiste la sîrbările ce se vor da în amintirea lui Giordano Bruno. În ziua de Rosalii la 9 oare dimineața un lung cortegiu, compus din 6000 deputați de ai municipalităților, universităților și asociațiunilor italienești și străine cu 1970 de steaguri și vre-o 100 de muzici, a plecat din piața Thermes, pentru a merge la Campi del Fiori între garduri de cetățeni.

Musicile intonau alternativ marșul regal, imnul Garibaldi și alte imnuri italiene. Casele erau împodobite; ferestrele pline de spectatori. Pretutindenea cu strigătul de: „Trăiască Bruno și libertatea cugetării“, era primit cortegiu. Cortegiu saluta la trecerea sa pe soldați aședăți la colțurile stradelor și acestia răspundeau prezentînd armele. Din ferestri cădeau hărți mici, care conțineau extrase din lucrările lui Bruno. Francmasonii din Franția, Germania, Belgia, Statele-Unite, Austro-Ungaria, Danemarca, Mexico etc., erau reprezentați în cortegiu, precum și vre-o 10 universități străine. La 10^{1/2} oare cortegiu intră în Campo del Fiori, unde tribunele s'au ocupat de delegații municipalităților din Roma și Nole, orașul natal al lui Bruno. Deputațiunea oficială a camerei era foarte numeroasă. Se vedeau mulți deputați și senatori, care au venit să asiste la sîrbare. Casele din vecinătate, afară de ale clericilor, erau împodobite. La 11 oare monumentul s'a desvîl în mijlocul unei formidabile explozii de aplauze și de aclamațiuni. Musicile cîntau; drapelele se inclinau; spectatorii mișcau pălăriile și batistele lor. Emoțiunea era indescriptibilă. Monumentul a fost remis în urmă prin act notarial primăriei din Roma. În urmă primarul din Nole și deputatul Bovio vorbiră. Amîndoi au fost aplaudați. Apoi lumea porni spre Capitol, unde deputatul Imbriani rosti o scurtă alocuțiune în amintirea lui Garibaldi, al cărui bust era aședat pe balcon și încunghiat cu drapele naționale și municipale și încărcat de coroane. „Popolo Romano“ dică, că diplomații, în visita lor săptămînală ce o tăcură dlui Crispi, l'au felicitat pentru perfecta ordine ce a domnit la Roma în timpul zilei întregi. S'a constatat cu satisfacțiune, că ordinea n'a fost deloc turburată.

Șachul la Berlin. Șachul dimpreună cu împăratul Wilhelm au asistat zilele trecute la mari exerciții militare. A fost apoi mare prînd de gală. Împăratul Wilhelm a toastat în numește, dicînd că se inspiră de sentimentele moșului seu; a beut în sănătatea Șachului și pentru fericirea țării acestuia. Șachul, răspunzînd în limba persiană, a beut în sănătatea împăratului, pentru prosperitatea Germaniei și a augustinilor sei amici. Ministrul Persiei a tradus în franțuzește toastul suveranului seu. Comitele Herbert de Bismarck a primit portretul Șachului în briliante.

Sârbia nouă. Scirile care sosesc din Belgrad confirmă scirile alarmante, care se succed de câteva zile. Metropolitul Mihail ar fi supus lui Ristic un complex de propuneri, care sînt expresiunea dorințelor Rusiei. Acest program ar consista din ridicarea prințului de Montenegro pe tronul unui nou regat al Sârbiei, compus din Sârbia, Montenegro, Bosnia și Erțegovina. Rusia s'ar angagia prelungă aceste să plătească datoria națională sârbă. Poporul e foarte dispus să primească aceste propuneri, numai locuitorii din Niș și din Piroat ar fi în contra propunerii. Pe de altă parte Austria ar fi dispusă cu tot dinadinsul să rechieme pe fostul rege Milan și să-i cedeze Bosnia și Erțegovina după despăgubire de chieluetele făcute cu administrarea acestor țări. Situațiunea în ori-ce cas pare foarte gravă.

Colonia americană din Paris voesc să celebreze la 4 Iulie viitor aniversarea independenței Statelor-Unite printr'o sîrbare ce ar fi presădată de ministrul republicii americane și în care s'ar procede la ridicarea modelului redus al statuei lui Bartholdi: *Libertatea luminînd lumea*.

Principele de Wales în turnul Eiffel. Luni a doua zi de Rosalii principele de Wales, principesa de Coroață și fiii ei, principii Albert și George, au cercetat turnul Eiffel. La poalele turnului, moștenitorul Angliei a fost primit de inginerul Eiffel și de personalul lui, ear' pe a treia platformă, la o înălțime de 300 metri, a fost primit de atașaii ambasadei engleze. Aici s'a oprit familia principelui de coroață; dar' principii Albert și George s'au suit până în vîrf la standard, unde au isbucnit în strigăte de hura, exaltați de grandioasa priveliște a Parisului.

Înmărmările Rusiei. „Pester Lloyd“ publică un lung studiu asupra armatei rusești, din care reiese, că 10 corpuri de armată ar fi înșirate dealungul granițelor despre Austria și Prusia. Cu comandamentul acestor trupe ar fi încredințați tot numai generali, care s'au distins în campania din 1877—78.

Correspondența literară.

Brașov, în Iunie 1889.

(Urmare.)

„Caracterul lui Tell este supunerea, smerenia. Locul ce i-l'a avisat natura, societatea și întemplarea, și-l' cuprinde și îl scie păstra; întregul nu-l vede deodată și el nu se ocupă de el. Ca un doctor rîn, el vede în relele țării și în ale sale numai simptomele, și numai pe aceste se silesc să le cureze. Îndemînat și gata să ajute singuraticilor strîmtoriți, el este incapabil și n'are voo să lucreze pentru toți. Când Baumgarten fugarul roagă pe compatrioții sei de ajutor, acestia se cugetă mai mult la urmărire decăt la urmărit, ascultă povesti, se plîng pentru țeară și șovăiesc cu ajutorul. Tell apare, nu se uită la urmărit, ci la urmărit și-l' mîntuiesc. Un om ca acesta poate da ajutor multor nenorociți la un naufragiu, ca înolător bun; dar' fiind incapabil să conducă cărna, el nu va pute evita naufragiul. Dacă el strigă acum într'o furtună către cei îngroziiți: „nu vă temeți, eu știu să înot, vă scot eu din apă“, el ne va păre comic, ca

pretutindenea, unde caracterul stă în contradicție cu împrejurările, și va produce un efect, care e în paguba demnității serioase a tragediei.

„La Rütli, unde se adunară cei mai buni ai țării, jurământul lui Tell a lipsit; el nu avu curajul să se conjure. Dar' el' dacă după tare este mai puternic singur“, aceasta este numai filosofia slăbiciunii. În adevăr, cine are numai atâta putere, câtă îi trebuie pe seama lui, acela e mai tare singur; dar' dacă după stăpânirea de sine mai rămâne un prisos, atunci vei stăpâni și pe alții și vei fi mai tare prin unire. Tell nu salută pălăria din prăjină; și totuși aceasta te supără. Nu este nobila îndărătnicie a libertății opuse îndărătniciei obrănice a puterii; este numai mândria netrainică de „filister“. Tell are onor, dar' are și frică în oase. Că n'a vădit pălăria, că nu a călcat porunca. Când Gessler îl trage la dare de seamă pentru neascultarea lui, el este umilit, așa de umilit, de 'ți-e rușine de el. El spune, că din nebagare de seamă a uitat să salute, că nu va mai face aceasta, și în adevăr aici Tell este om să-și fină cuvântul.

„Țintirea mărului a fost pentru mine totdeauna o ghicitoare, ba mai mult, o minune. Se dice că așa s'a întâmplat, se crede, e tot una. Natura este adese-ori nenaturală, crează pocituri, și istoria este adese-ori nedramatică; dar' nu trebuie să te atingi de așa ceva. Un tată poate îndrăzni să facă ori-ce pentru viața copilului său, dar' se pună în joc chiar viața aceasta nu. Tell nu ar fi trebuit să puse, chiar să nu se fi ales nimic din libertatea Elveției. Întreabă numai pe martorii fapte; ascultă ce ție dic; observază pe cei-ce tac; toți au condamnat-o. Da, fapta succesă este tot atât de urită ca și îndrăzneala ei; spaima rămâne și frica, că atât ar fi putut nimeri copilul, este mai mare decât cea de mai nainte, că 'l-ar pute nimeri. Dacă ordinul lui Gessler a fost așa de monstruos, încât a fost în stare să arunce pe un tată total din natură și el n'a mai socotit ce f. ce; și Tell ar fi trebuit să nu asculte de ordin sau să omoare pe tiranul fără chibsiure. Dar' el a fost destul de cumințe să se roage ca o muieră și să pronunțe pe acel domnule dragă, domnule dragă, pentru care un bărbat fricos ar fi meritat palme. Că el a mărturisit prefectului cu o îndrăzneală nebună ceea-ce avea de gând cu săgeata a doua, asemenea a fost ceva apucătură de „filister“; onorabilul nu poate minți. Această fire temătoare, această stângăcie a bunului Tell, nu a rășărit însă din sfieala supusului față cu domnul său; căci, după-cum a dovedit mai târziu, acest sentiment 'l-a putut învinge; nu; a fost sfieala burgheșului față cu nobilul. Cu totul altfel se purtă cavalerul Rudenz. Dar' tocmai asta e la ce poetul trebuia să se cugete. Burghesimea trebuie să o pui să lupte totdeauna în masă; nu e permis să-și pui un erou din mijlocul ei în fruntea ei. Cea mai frumoasă luptă este astfel adusă în primejdia de a fi ridiculă.

„Este trist, ba mai rău, este supărător, că Tell ajunge în poziția să trebuească să comită năsbuții pentru o cauză bună. Trădarea poate să devină necesară, dar' morală nici-odată, nici când este în contra dumanului. Și nu este trădare, nu este o faptă rea, că Tell sare din corabie, când prefectul se încrede pe lac în ajutorul lui, dumanul în duman, și sârlind o împinge îndărăt în valuri și o jertfește eară furtunii? Tell se dovedește și aici, că e un pedant, un moralist de catedră și om ce-și ține vorba din literă în literă. El credea, că a înșelat pe prefectul; el 'l-a promis să-și mântuească din pericolul prezent, o distanță de deșee picioare, și aceasta a și făcut-o. Tell ție cătră marinarul, căruia îi povestese întâmplarea după- ce a scăpat: „Ear' eu am ție, da, domnule, cu ajutorul lui Dumnezeu îndrănesc și ajut să ajungem dincolo. Astfel m'am scăpat de legăturile mele și m'am pus la cărmă și așa am mînat cîinstil“. El ție, că asta e a mîna cîinstil! Cum a ajuns simplul om la această explicație fină, iesuitică? — Acum vine asasinarea lui Gessler. Eu nu înțeleg, cum s'a putut să fie fapta aceasta socotită de morală și frumoasă. Tell se ascunde și fără primejdie ucide pe dumanul lui, care nu credea că este în primejdie. Natura poate justifica fapta aceasta, cât este posibil de bine, dar' arta nici-odată. Când Tell se întâlnește mai târziu cu Iohann de Șvabia și când acesta vrea să se înfrățescă cu asasinul, el îl respinge cu searbă și ție: „Nenorocite! Poți tu împărechia vina sângeroasă a ambției cu apărarea legitimă îndreptățită a unui tată? Dar' Tell greșește. El nu a omorât, nu e vorbă, din ambiție pe prefectul, dar' el nu se poate scusa cu apărarea legitimă, care putea să se întempe pe cale dreaptă, în contra unei autorități de drept. Atunci, când ar fi îndreptat săgeata spre pieptul lui Gessler, ca să nu puse în copilul său, ar fi fost o operă legitimă, mai târziu a fost numai răzbunare să

astepte și a doua-ora un pericol, pe care îl cunoșcuse tremurând.

„Dacă ar trebui să dau acum un răspuns la întrebarea: cum ar fi putut lucra Schiller altfel și mai bine? Aș fi în mare perplexitate! Poetul dramatic, care tractează o materie istorică, poate să transformeze o istorie adevărată după trebuințele sale. Căci istoria nu e de pagubă, o cunoaștem, și ea rămâne așa cum s'a întemplat. Dar' o tradițiune spirituală nu o poate schimba nici-odată. Aceasta există numai prin credință și se risipește, dacă credința este răsturnată, sau întocmită altfel. O tradițiune de acest fel este întemplarea cu Tell. Dar' din această silnicie rășăriră relații, pe care arta nu le-a putut învinge. Schiller ne prezintă cu chibsiure și iscusință suferințele Elvețienilor; vedem, ce sufer și de ce se tem Baumgarten, Melchthal, Bertha și ceilalți. Suferințele aceste se adună în sfîrșit într-o mare de nevoie ce acopere totul; aceste plângeri formează la urmă o unire, se mîntue țeara. Dar' Tell este prea evident monarhic în faptă și în suferință, nu se ține de soartea topografică a Elveției și nici nu e dealtfel om să joace un rol monarhic. E prea cu temeri, se cugetă prea mult și se pleacă bucurios. Un bărbat cu umeri lași nu e tot umplut de sufletul lui. Dar' este greu de explicat, pentru- ce 'l-a tractat Schiller așa. El ar fi putut să-și pună să facă și să suferă tot ce a făcut și a suferit, și prelungă asta ar fi putut să-și facă mai îndărătnic, cu suflet mai înălțat, mai impunător.

„Dar' Wilhelm Tell tot rămâne una din cele mai bune piese germane. Și operele de artă sînt ca oamenii; pot fi plăcute avînd și cele mai mari erori. Dar' ce e o piesă plăcută? O piesă plăcută este o piesă ce este plăcută; despre aceasta nici critica nu scie mai mult decât ori-ce domnișoară“.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Foc din scrisori de dragoste.) Se scrie din Paris:

Lumea ride din toată inima de descoperirea surprinzătoare ce s'a făcut cu ocaziunea unei nenorociri.

Un incendiu a izbucnit ieri într'un pension de fete, unde învață copile de familii bune.

După- ce s'a stins focul, s'a început o anchetă asupra cauzelor.

Copilele au fost toate întrebate pe rînd, dar' nu se putu afla nimic.

În sfîrșit o fată de 16 ani mărturisî directoarei, că focul s'a iscat din următoarea cauză: în vederea vacanțelor, fetele mai măricele își adunaseră toate scrisorile . . . de dragoste de preste an și li-a dat foc. Fereastra fiind deschisă, vîntul a împrăsciat hîrtiile aprinse și astfel s'a născut incendiul.

Vă închipuiți, cred, mutra directoarei, care credea, că fetele sale sînt bine păzite! . . .

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 14 Iunie n. În locul Principelui de Coroană Rudolf s'a numit Archiducele Albrecht protector al muzeului armatei.

Atena, 14 Iunie n. Sciri din Creta spun, că situația e critică. Se vorbește, că în mai multe puncte ale insulei s'au întemplat adunări de oameni înarmați din populațiunea creștină. Scrisori din Chios anunță tulburări, la care au intervenit trupele și s'au întemplat numeroase vulnerări.

Constantinopol, 14 Iunie n. Înalta Poartă a dat ordin autorităților militare din Siria să trimită cât se poate de iute 6 batalioane la Creta.

Paris, 14 Iunie n. Relativ la furnisarea ilegală ce a dat-o Boulanger intendanțului Reichert, cel dintîi a dat următoarea explicațiune: După afacerea Schnäbele, el a voit să surprindă Germania, înmulțind armata cu 900.000 de oameni. Echiparea pentru- ca să rămână lucrul secret, a predat-o lui Reichert. Grevy a scuit despre aceasta și a consimțit, cu condițiunea ca să se păstreze cel mai mare secret.

Londra, 14 Iunie n. „Standard“ ție, că dacă mișcarea sîrbească va lua dimensiuni mai mari, se vor trimite nouă trupe în Bosnia și Ertegovina.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

București, 15 Iunie n. Răspun- dînd la interpelațiunea lui Ionescu, ministrul-president Catargiu a declarat în ședința camerei, că relațiunile României cu toate puterile sînt bune și că politica guvernului consistă în cea mai strictă neutralitate.

Berlin, 15 Iunie n. Situațiunea politică este astăzi cu mult mai calm apăsătoare. Bursa s'a reținut dela nouă scăderi în cursul valorilor.

Bibliografie.

Catalogul cărților din biblioteca lui G. Asaky. Se vinde în detal la Frații Șaraga, librari în Iași.

(Urmare.)

P. Martino Szent-Ivány. „Decem Synopfes chronologicas Refiduas Ecclesiasticas Quinque & Hungaricas, Moldovicas, Walachicas ex integro“. Tynnoviae 1697.

I. H. Benigni Edlen von Mildenberg. „Statistische Skizze der Siebenbürgischen Militär-Grenze“. — Aici se tractează de armata valachă, 1 volum. Hermannstadt 1816.

Benkő Josepho. „Imago Inclitae in Transylvania, nationis Sicilicae Historica Politica“. Sibiu Clavdiopoli 1791.

Iosephi Coroli Edler. „Primae lineae historiae Transilvani antiqui medii“, 1 volum. Sibiu Clavdiopoli 1803.

Andreas Wolf. „Beschreibung des Fürstenthums Moldau“, 2 volume Hermannstadt 1805.

Joseph. v. Marienburg. Geographie des Grossfürstenthums Siebenbürgen, 2 vol. Hermannstadt 1813.

Josephus Transch. „Chronicon Fuchsio-Lupino Oltardinum sive analecta Hungarici et Transilvanici“, 1 vol. Coronae 1847.

Demetrie Cantemir. „Beschreibung der Moldau nebst das Leben des Verfassers“. Frankfurt-Leipzig 1771.

Iohann Mollnar v. Müllersheins. Deutsch-Walachische Sprachlehre u. Deutsch-Walachisches Wörterbuch, 1 volum, Hermannstadt 1822.

Tableau Historique. Geographique et Politique de la Moldavie et de la Walachie par un Anglais, 1 volum.

Istoria Universală. Dal principio dal Mondo sine al presente, conține: Istoria Poloniei, a Lituaniei și a Rusiei, 1 vol. (19-lea) Amsterdam 1777.

M. Karamsin. Historie de l'Empire de Russie, tradus de M. Thoma Jauffret, 11 volume, Paris 1819.

Aritmetica română din timpul lui Alex. Calimach“, Iași 1795.

Regulamentul organic al principatelor Moldovei.

Recueil des communications Princières a Assemblée—Generale de Moldavie et des adresses de cette dernière depuis l'année 1834—48, Iași 1848.

Grigore Seulescu. „Gramatica română“, 1 volum, Iași 1834.

Colecție de ofisuri domnesci „cătră obștească obicnuită a Moldovei“, Iași 1834—48.

Lettres d'un penseur des Bords du Danube par M-me Aurelie Ghica, 1 volum, Paris 1852.

„Gazeta Teatrului Național“. Eliade Rădulescu, București 1836.

Discours de Dumitrievoici Kisselev en Walachie, 3 exemp., București 1831.

Idem Moldavie.

Tractat de pace între M. S. împăratul tuturor Rușilor și I. S. Padișachul Otomanilor încheiat la Adrianopol“, Iași 1849.

Rînduilele urmate la ungerea M. S. domnitor Mihail Sturza voevod, Iași 1834.

Nicolas Soutzo. „Notions Statistique sur la Moldavie“, Iași 1849.

Legiuire atîngătoare de regularea drepturilor și a îndatoririlor proprietarilor de moși și a lucrătorilor de pămînt pe acele moși sub domnia lui Grigorie Voevod, Iași 1851.

Tables de la Fontaine, 2 volume.

Poesii Gh. Asaki, Iași 1863.

G. Seulescu Gramatica română, Iași 1833.

(Va urma.)

Căldindarul zilei.

4/16 Iunie.

Julian:

Mitrofin.

Gregorian:

Francisc.

Soarele: răsare 4.02, apune 7.59.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Iunie, 6 ore dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 754.4)	Diferența din presiun.	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
752.9	-1.4	+16.3	+27.8 +15.8	S

Din țeară, 13 Iunie, 7 ore dimineța.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta . . .	759	+14.1	SV	1
Sătmar . . .	760	+16.0	SV	1
Cluj . . .	760	+15.6	N	1
Orșova . . .	761	+15.4	SV	1
Timișoara . . .	760	+15.3	NV	3
Arad . . .	761	+14.0	S	4
Panciova . . .	757	+13.8	SV	3

Sosiți în Sibiu.

La 15 Iunie n.

Hotel „Neurhher“. Baronul Reichardsberg, oficer din Brașov. Szentmiklosy, Klein, Schmidt, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Geza Szabó, oficer din Mureș-Gorbeiu.

Hotel „Meltzer“. Adam Lesnican, magistrul postal, Ioan Linder, pădurar, ambii din Gurasada.

Economic.

Nutirea și adăparea cailor. În Norvegia se urmează în alt mod la nutirea și adăparea cailor. Lîngă ieslele cailor se află și vadră cu apă. Este de interes a vedea, cu ce poită mînăncă caii din fîn, sorbind alternativ din vadră cu apa, ca-șicum ar vol să-și ude gîtul după o bucată atât de seacă. S'a constatat, că acest mod de nutrire ar fi foarte folositor pentru preservarea organelor respiratoare ale acestui animal, fapt este, că în Norvegia nu se vedea cailor cu năduf.

Industria dantelelor dă ocupațiune la 70.000 de femei în Normandia și în total la 200.000 de persoane în Francia.

Situațiunea cassei de economie a statului român. La sfîrșitul lunii Aprilie 1889, situațiunea cassei de economie a statului român e următoarea:

Librete în circulațiune, la 1 Aprilie 51.536; liberate în cursul lunii 1120 și retrase 1220.

Sume depuse la începutul lunii: 10,358,544; depuse în cursul lunii, 514,629 și retrase 561,851 lei. Deci la sfîrșitul lunii Aprilie totalul depozitelor era de 10,311,322 lei, adică cu 47,222 lei mai puțin decît la începutul lunii Aprilie.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ali Ahmed Effendi, comerciant în Cairo. Gedalja Beniamin, comerciant în Belgrad. Ioana Braun, comerciant în Budapesta. Jacob Quittner în Karczag. Francisc Marczian, croitor în Ciacaturn. Henric Freiberg, comerciant în Trencsen. Ferdinand Reinwein, comerciant în Gran. Simeon Weiss în Párkány. Iuliu Rotter, firmă comercială în Cracovia.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 31 Maiu 1889.

Marghiloman lui Sgardelli, grâu 800 hect., 9'25 lei. Marghiloman lui Sgardelli, grâu 900 hect., 9'30 lei. Carantino lui I. Corbu, grâu 1600 hect., 9'40 lei. Zerman lui Otto Graff, grâu 1800 hect., 7'75 lei. Zerman lui Otto Graff, grâu 2500 hect., 8'60 lei. Vamwuris lui Petricioni, grâu 6400 hect., 9'— lei. Cașicas lui Waller, porumb 1400 hect., 5'50 lei. Th. Dimitriadi lui G. Mendl, porumb 1600 hect., 6'20 lei. Sassu lui Carnevali, porumb 2000 hect., 6'25 lei. Lombardo lui L. Dreyffus, porumb 460 hect., 6'15 lei. Tetenes lui L. Dreyffus, porumb 1150 hect., 6'27½ lei. Marris lui Carnevali, porumb 2200 hect., 6'05 lei. Vrionis lui M. Cohen, porumb 1500 hect., 6'20 lei. Marghiloman lui Waller, porumb 1100 hect., 5'97½ lei. Marghiloman lui Waller, porumb 2500 hect., 6'30 lei. Marghiloman lui I. Dreyffus, orz 3750 hect., 4'27½ lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 14 Iunie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.40 până fl. 4.20. Secară 70 până 75 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. —, ovăș 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cîmăș 70 până 74 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mîslău 78 până 82 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semînță de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.—, până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.—, până fl. 6.—, lîntea 78 până 82 chilo fl. 9.—, până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 5.—, până fl. 6.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.—, până fl. 16.—, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 9.—, slănină 100 chilo fl. 56.—, până fl. 60.—, unsoreala de porc fl. 63.—, până fl. 65.—, sîn brut fl. 18.—, până fl. 20.—, lumini de sîn fl. 32.—, până fl. 34.—, lumini turnate de sîn fl. 35.—, până fl. 36.—, săpunul fl. 20.—, până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 2.—, până fl. 2.30, cânepa fl. 30.—, până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 38 cr., carnea de vițel 28 până 35 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș cu 10 12 până 15 cr.

Vite mari s'au vîndut 1204 de capete: părechia de boi cu 250—300 fl. vacă cu vitel mic 80—90 fl., vaci frumoase 80 fl. mijlocii 40—55 fl., viței de un an părechia 80—40 fl., un vițel sugător — fl.

Porci, grași și grei, unul cu 45—50 fl., mijlocii 28—32 fl., mai slabi 16—14 fl., porci 8—12 fl. Galițe, cu părechia: pui de găină 35 cr.—55 cr., o găină 80—90 cr., o curcă 2 fl.— cr., o rață 1 fl.— 80 cr., o gască grasă 4 fl. 50 cr., gască ușoară 2 fl. 60 cr. apoi 7 ouș cu 10 cr.

Fînul: un car cu 5—6 fl., un car de pae fl. 2—3, părechia de snopi 6—7 cr. Lemne de foc: un car fl. 50 cr. 2 fl.— cr. Carnea cu chilo: de vită 34— cr., slănină 72—80 cr., unsoreala 80 cr., untul — cr., șuncă 1 fl. salamă 1 fl. 50 cr., cărnați — cr.

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 13 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 55.— cr. până 56½ cr., unguresci grei, tineri 57.— cr. până 58½ cr., de mijloc 56.— cr. până 57½ cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54½ cr., ușoară 52.— cr. până 55½ cr., romănesci, de Bakony, grei 53.— cr. până 55½ cr., transilvane, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54½ cr., transito ușori 53 cr. până 53½ cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4%, cumpînți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestade la 13 Iunie 1889.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	6.90	7.10	—
Grâu de Pesta	—	6.85	7.05	—
Grâu de Alba-regală	—	6.90	7.05	—
Grâu de Bácska	—	6.90	7.05	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7.05	—
Sămînțe, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Secară	—	70—72	6.70	5.90
Orz	Nutreț de vinare de bere	60—62	5.70	6.30
—	—	62—64	6.30	7.10
—	—	64—66	7.35	8.50
—	—	39—41	3.25	5.70
—	hănuț, de altsoar	75	4.45	4.65
—	—	73	4.70	4.75
—	—	—	5.40	5.75
Grâu	de primă, de toam, Iul. Aug.	6.95	7.00	
Cucuruz	de primă, de toam, Iul. Aug.	7.23	7.25	
—	—	4.81	4.83	
—	—	5.30	5.41	
Produse diverse	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	66.—	
—	franceză	—	—	
—	italiană	—	—	
—	roșie	52.—	56.—	
—	radnat	36.—	38.—	
—	dela Pesta	64.50	65.—	
—	dela țeară	53.—	54.—	
—	sventată	59.—	60.50	
—	afumată	56.—	57.—	
—	—	33.50	34.50	
—	din Bosnia, în buți	—	—	
—	din Sîrbia, în saci	10.25	18.50	
—	slavon, nou	16.50	16.75	
—	bănățeneș	16.—	16.25	
—	din Ungaria	—	—	
—	unguresci	—	—	
—	sîrbesci	—	—	
—	brută	29.50	30.—	
—	galbină străcurată	33.—	34.—	
—	de Rosenau	118.—	120.—	
—	brut	14.—	15.—	
—	Drojdințe de spirit	18.—	18.—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 15 Iunie st. n. 1889.

Hărtie-monetă română . .	Cump.	9.30	vînd.	9.40
Lire turcesci	"	10.60	"	10.70
Imperiali	"	9.60	"	9.70
Ruble rusești	"	1.21	"	1.22

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!
Uleul de urechi
al medicului-superior de stab
Dr. G. Schmidt
vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-
rile din urechi, chiar și în casurile
cele mai vechi și mai cerbicioase.
Molestul tinit al urechilor și auzul
greu se vindecă numai decât, după
cum dovedesc mii de ateste origi-
nale. — Prețul unui flacon cu in-
strucțiunea întrebunțării fl. 2. —
Se capătă în farmaciile cele mai
renumite. — În farmacia lui C.
Haubner, Viena, I. Am Hofe
Nr. 6. În Agram la farmacistul
Ed. de Tomay. [732] 3

Nr. 499 [733] 3—3
a. f. sc. e. d.

Concurs.

În urma ordinului comisariatului reg.
baron Desideriu Bánffy ddo 26 Maiu
1889 Nr. 1183 ex. 1889, apoi pe baza
statutelor și regulamentelor de adminis-
trare, se scrie concurs pentru ocuparea
următoarelor posturi la administrațiunea
fondurilor centrale școlare și de stin-
pendii din districtul Năsăud:

1. Pentru prefectul economic cu plată de 500 fl. v. a. la an.
2. Pentru secretar cu plată de 700 fl. v. a. la an.
3. Pentru perceptor cu plată de 300 fl. v. a. la an.
4. Pentru controlor cu plată de 200 fl. v. a. la an.
5. Postul de cancelist-archi-
var e ocupat deja.

Posturile de sub 1, 3 și 4 cad sub
alegere din 6 în 6 ani; secretarul are
să fie ales pe viață.

Toți concurenții au să dovedească
viață nepătată și cunoașterea în grai
și scrisoare a limbii române ca limbă
de administrațiune, precum și a limbii
statului, fiind corespondența în ambele
aceste limbi.

În special: Dela prefectul economic
se cer cunoștințe economice și de ad-
ministrațiune.

Dela secretar se cer cunoștințe ad-
ministrative și cunoașterea deplină a
limbii române și a statului, preferință
pot ave aici cei-ce au și studii formale
juridice.

Dela perceptor și controlor se cer
cunoștințe și abilitate în afaceri de casă
și contabilitate, dela acestia se cere să
depună și cautiune în bani, hârtii de
valoare ori realități până la suma plății
anuale.

Suplicile, ajustate cu carte de bo-
tez și cu testimonii de cualificațiune,

„Iubită vieată a României“
este cea mai nouă piesă musicală de joc (vals)
compusă de
I. Ivanovici,
pentru fortepian de două mâni; prețul 1 fl.
Se pricepe, că această nouă compozițiune a lui Ivanovici va in-
teresa negreșit pe publicul musical. Și această interesare este întemeiată,
pentru-că tocmăi acest vals al celui mai competent apostol al lui Strauss
cu nimic nu este mai prejos valsului
„Valurile Dunării“,
ci din contră noul vals
„Iubită vieată a României“,
după judecata multor specialiști, întrece în toate cinci părțile sale prin
sentiment, curs bogat, melodie și efect electrisator pe valsul antemergător.
Depositul noului vals este în Timișoara.
la librăria lui POLATSEK,
de unde se poate ori-când procura cu recepțiune postală (Nachnahme) ori
francat, trimițându-se prețul opului. [726] 6-6

P. T.
Recomand
depositul meu de ghete
de stradă, călătorie și salon
și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai
nove ghete (specialități vieneze), precum și
asupra celui mai mare asortiment de ghete
bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai
ieftine prețuri.
Comandă din afară cu rambursă; în cas că
nu convine, marfa se primește înapoi.
Totodată atrag atențiunea asupra neintrecutei
mele alifii de bătători și asupra excelentei
alifii de degerături.
M. Bachholzky.
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 24.
[625] 24—52

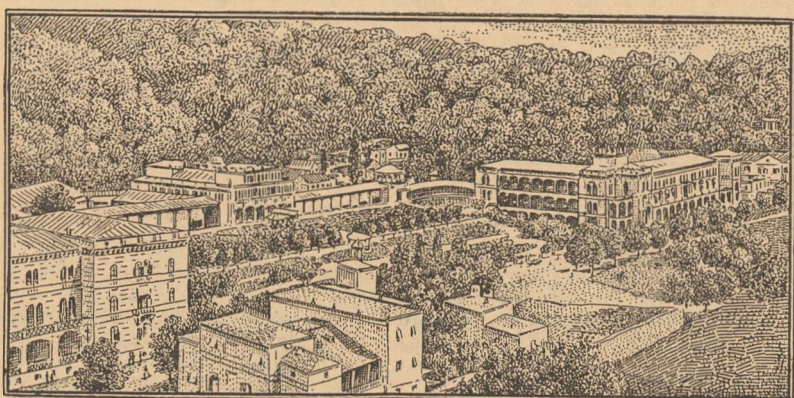
serviciu și purtare, sînt a se insinua la
subscrierea comisiune până la 27 Iunie
1889 la 6 oare seara.

Comisiunea administratoare de fondurile
centrale școlare și de stipendii din dis-
trictul Năsăud la 1 Iunie 1889.

Președintele: Secretarul:
Ioan Ciocan m. p. Dr. Larionessi m. p.
Lăttam
Beszterce, 6/6 1889.

Báró Bánffy s. k.,
főispán, királyi biztos.

Băile-Erculane lângă Mehadia.

Prospectul total al Băilor-Erculane.

Renumitele terme de pucioasă și de
sare ale Băilor-Erculane cu o căldură te-
restră de 56°C. vindecă între altele:
Rheuma cronică de musculă și încheieturi,
podagra cronică, abdominalplethora, vena
hemoroidală, gâlbănirea ca urmare hiper-
emiei de ficat, friguri, scrofulă, boale de sânge,
inveninări cronice de argint viu, scorbut,
afecțiuni de ale pelii, neuralgia (îndeosebi
ischias), paralisări, preste tot în urma pu-
terii meteorice împedecate, boalele sferei
urogene, boale de pele cronice și umflături
ale pelii din afară, rane, contracturi de în-
cheietoare etc.

În anul 1887, Maiestatea Sa Împă-
răteasa-Regină din Austro-Ungaria a onorat
această baie cu o petrecere Preaînaltă de
șese săptămâni.

Rendezvous internațional al celor-ce
au trebuință de cură. Listele de cură
arată oaspeți din toate părțile lumii, în spe-
cial din cercurile aristocratice ale României,
Sârbiei, Bulgariei, Turciei, Egiptului, Fran-
ciei și Germaniei.

Începutul sezonului 15 Maiu.

[705] 5—6

Situație admirabilă în valea Cernei, în-
cungiuată de dealuri gigantice. — Splendide
palaturi de baie pentru toate isoarele de
cură. Oteluri pompoase, salon de cură,
musică, amusement, parcuri, plimbări și
locuri de excursiuni și partii de munte.

Masagiu, gimnastică svedică, băi elec-
trice. Stațiunea liniei căii ferate Viena—
Budapesta—Orșova—București—Constanti-
nopol. Legătură cu tren expres și cu trenul
expres orientat. Favoruri de prețuri de că-
lătorie. Legătură de naie cu toate terile du-
nărene via Orșova, de unde două stațiuni
ale căii ferate la Băile-Erculane. Dela
Viena până la Băile-Erculane trebuie 14
oare, dela Budapesta 9, dela Paris 41, dela
București 10, dela Ruscuc 16, dela Crai-
iova 4 1/2, dela Constantinopol 29.

Legătură telefonică și lumină elec-
trică în toate stabilimentele.

Cele mai favorabile raporturi de tem-
peratură. Aer liber de prav și bogat în ozon,
situație scutită. Frumuseți ale naturii, ve-
getațiune exuberantă; faună rară. Consulta-
țiuni la numeroșii medici de baie în toate
limbile europene și orientale.

Direcțiunea.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Sla-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Pipéruș Petru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndrăgășul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tra-
dusă din limba boemă de Prof. dr. Ur-
ban Iarník. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndrăgășit.** Novela de
Björnsterne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din
novelele californiene ale lui Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björn-
sterne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârțitul.** Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul“. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei**
aleasă. Poveste din popor de „Mărgi-
neanul“. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradus de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 15
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Ni-
colae Trimbițoni. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vîndătorilor. se dă rabatul euvenit.